

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 26/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. januára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť D. M., bytom K., pre namietané porušenie jej základných práv v dedičskom konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 40 D 202/02, D not 67/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. októbra 2005 doručená sťažnosť (z 25. októbra 2005) D. M., bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojich základných práv v dedičskom konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 40 D 202/02, D not 67/02.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky,

o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti predovšetkým nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť neobsahovala návrh rozhodnutia (petit), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (napr. III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04), ani označenie základných práv alebo slobôd zaručených v ústave, prípadne v kvalifikovanej medzinárodnej zmluve, porušenie ktorých sťažovateľka namieta.

Ústavný súd listom z 28. novembra 2005 (doručeným sťažovateľke podľa doručenky 3. decembra 2005) upozornil sťažovateľku na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jej sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ju, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránila (s poučením, ako je potrebné doplnenie náležitostí urobiť), pokiaľ nemá byť sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľka nereagovala.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť neobsahuje označenie základných práv alebo slobôd zaručených v ústave, prípadne v kvalifikovanej medzinárodnej zmluve, porušenie ktorých sťažovateľka namieta, ani návrh rozhodnutia (petit), ktorého sa sťažovateľka od ústavného súdu domáha, vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci, t. j. ktorého formulácia nevyvoláva pochybnosti o tom, porušenie ktorého základného práva, ktorým orgánom verejnej moci, v akej veci a akým spôsobom (zásahom) žiada sťažovateľka vysloviť, prípadne akých ďalších opatrení smerujúcich k náprave porušenia ústavnosti v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde sa sťažovateľka od ústavného súdu domáha (III. ÚS 282/04). K sťažnosti nie je pripojené splnomocnenie preukazujúce zastúpenie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom), tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka aj napriek podrobnému poučeniu ústavného súdu nedoplnila svoju sťažnosť v stanovenej lehote a ani neskôr (až do dňa jej predbežného prerokovania) v súlade s požiadavkami obsiahnutými vo výzve ústavného súdu z 28. novembra 2005.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí sťažovateľa o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať.

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03).

Ústavný súd je nútený konštatovať, že sťažovateľka napriek výzve ústavného súdu neodstránila nedostatky svojho podania. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2006